

Ruhtinaat jumalan armosta

“Vorwärts” julkaisee seuraavan leikkilisen tarun, jonka tunnettu humoristinen kirjailija Karl Ewald aikoinaan Kööpenhaminan lehdissä osoitti avoimena kirjeenä keisari Wilhelmille:

“Syvällä liikutuksella olen lukenut ne puheet, joita Teidän Majesteettinne on pitänyt Koblenzissa Teidän korkeasti- autuaan esi-isänne muistopatsaan paljas tamistilaisuudessa ja joissa Teidän Majesteettinne esittää ruhtinaat taivaallisen herran välikappaleiksi ja hallitsijoiksi “Jumalan armosta”.

Vaikka en olekaan Teidän Majesteettinne alamainen, rohkenen kuitenkin tuoda valta-istulmenne juureen näiden puheitten minussa synnyttämät ajatukset sellaisina kuin ne keisarillisen kotkan siipien suhinassa ovat pukeutuneet pieniksi kertomuksiksi Jumalasta ja kuninkaasta.

Kerran kyllästyivät ihmiset kuninkaihinsa siinä määrin, että he lähettivät lähetystön itsensä Jumalan luo pyytämään hänen apuansa kuninkaita vastaan. Lähetystö otettiin kohteliaasti vastaan taivaan portilla ja laskettiin vuoronsa mukaan sisään. Kun lähetystön johtaja oli lopettanut esityksensä, pudisti Jumala ihmeissään päätänsä ja sanoi:

“En ymmärrä sanaakaan puheestasi. En ole koskaan ennen antanut teille kuningasta”.

Silloin huusi lähetystö yhdestä suusta, että maahan on niitä aivan täynnä ja he selittävät kaikki hallitsevansa “Jumalan armosta”.

“Siitä en tiedä mitään”, sanoi Jumala. “Loin teidät kaikki saman arvoisiksi ja omaksi kuvakseni. Hyvästi!” Siihen vastaanotto päättyi. Mutta lähetystö istui taivaanportille ja itki katkerasti. Kun rakas Jumala kuuli tämän, valtasi hänet sääli ja hän kutsutti heidät uudelleen sisään. Hän käski luoksensa erään ark-

kienkelin, sanoen hänelle:

“Avaapa kirja johon on merkitty kaikki ne vaivat, joita olen lähettänyt ihmisille heidän syntiensä tähden, ja sano minulle, onko siellä mitään kuninkaista”.

Kirja oli suuri, joten arkkienkeli istui sen ääressä koko päivän. Illalla hän oli päässyt loppuun ja ilmoitti ettei siellä ollut mitään.

Lähetystö laskettiin taas sisään ja Jumala sanoi:

“En tiedä mitään teidän kuninkaitanne — —. Jääkää terveiksi!”

Silloin näyttivät nämä poloiset niin toivottomilta, että Jumala armahti heitä vielä kerran, kutsui uudelleen enkelin ja sanoi:

“Tarkastapas kaikki kirjat, joihin olen merkinnyt kaiken sen kurjuuden, mikä on tullut ihmisten osaksi heidän huonojen rukoustensa vuoksi, jotta he olisivat nähneen, että minun neuvoni ovat viisaimmat kuin heidän. Ja sitten minulle, onko siellä mitään kuninkaista.”

Enkeli teki käskyn mukaan. Mutta kun paksuja kirjoja oli 12, meni häneltä 12 päivää työhön. Eikä hän löytänyt mitään.

Silloin laski Jumala lähetystön viimeisen kerran luokseen ja sanoi:

“Teidän täytyy todellakin palata tyhjin toimin kotiinne. En voi tehdä puolestanne mitään. Kuninkaas ovat omia keksintöjänne. Ja kun olette saaneet heistä kylliksenne, on teidän itsenne katsottava miten pääsette heistä eroon”.

Teidän keisarillisen ja kuninkaalisen Majesteettinne uskollisin

Karl Ewald

Kansat näkyvät nyt vasta oivaltaneen asian ja alkaneen omin voimin vapautua kruunupäistään.

